

Çığlık

– Adem · 24 Ocak 2015

En tiz çığlıklarım susuyor artık içimde,Eski haykırışlarım siliniyor kendi benliğimde.Sessizliğe gömüldüm şimdi bir kulağım kırışte,Suskun dumanlı gemilerim umuda gidişte.Öyle bir sessizlik ki büyüyen bir cevap olmakta,

Büyüdükçe cevaplar kulakları sağırlandırmakta.

Yeniden duymayı öğretirim nasılsa bir baharda,

Hüzünlü şarkılar canlanır taş plaklarda.

Mutlu bir yolculuğumun Eminönü Kadıköy hattında,

Martılara simit atabilirim yine bir İstanbul vapurunda.

Bilmiyor kimse martı sesleri çığlık değildir,

Ve sessizlikleri şimdi hangi denizdedir.

Bilmiyor kimse kaç desibel gelir bir sesli harf,

Ve kaç umut taşır bir mektup, bir zarf.

En tiz çığlıklarım artık susmaktadır,

Çünkü sessizlik en büyük çığlıktır.